ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ»

Οἱ ἀμερικανοὶ «ἐμπειρογνώμονες» φρονοῦν ὅτι αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου (αἱ ὁποῖαι δὲν καλύπτουν τὸ κόστος καλλιεργείας) εἶναι... ὑψηλαί. Πρέπει ἑπομένως, νὰ περιορισθῇ ἢ νὰ παύσῃ ἐντελῶς ἡ Κρατικὴ προστασία, ὥστε νὰ ἀπογοητευθοῦν οἱ ἀγρόται καὶ νὰ μειώσουν τὴν παραγωγήν. Πόσα χρόνια ἀγωνίζεται τὸ Κράτος διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν καλλιέργειαν σίτου καὶ νὰ φθάσῃ τὴν σιτάρκειαν (τὴν ὁποίαν πλησιάζει) καὶ τώρα τοῦ ζητεῖται νὰ ἀκολουθήσῃ ἀνάποδην πολιτικήν. Μποροῦμε νὰ φέρουμε σιτάρι ἀπὸ τὴν... Ἀμερικήν! Φυσικά, μποροῦμε, ἀλλὰ μὲ τί συνάλλαγμα; Καὶ ποῦ ἀκούσθηκε ἐμπειρογνώμονες νὰ δίδουν συμβουλὰς ἐναντίον τῆς Ἐθνικῆς Παραγωγῆς τῆς Χώρας, τὴν ὁποίαν ὑποτίθεται ὅτι ὑπηρετοῦν; Ἡ εἰσήγησις περὶ μειώσεως τῆς Ἑλληνικῆς καλλιεργείας σίτου (πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀμερικανῶν παραγωγῶν) ἐνθυμίζει κάποιαν ἄλλην πρότασιν «ἐμπειρογνώμονος» περὶ ξηλώματος τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου (πρὸς εὐρυτέραν διάδοσιν τῶν ἀμερικανικῶν ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων καὶ τῆς βενζίνης). Φαίνεται ὅτι τέτοιοι εἶναι ὅλοι οἱ «ἐμπειρογνώμονες». Βλέπουν τὰ πάντα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς... ἀμερικανικῆς παραγωγῆς, ἐνῷ ἂν ἦσαν ἁγνοὶ ἐπιστήμονες, θὰ συνίστων καλυτέρας μεθόδους καλλιεργείας πρὸς ὑποβιβασμὸν τοῦ κόστους. Διότι, ὅποιο εἶδος καὶ νὰ καλλιεργήσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κοστίζει σήμερα περισσότερο παρὰ εἰς ἄλλα κράτη. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τεθοῦν τροχοπέδαι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἑπομένως, ἄλλη ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ συμβολὴ τῶν ἐμπειρογνωμόνων καὶ ὄχι ἡ μείωσις τῆς παραγωγῆς καὶ ἄνευ προστασίας παράδοσις τῶν γεωργῶν εἰς τὴν ἐξαθλίωσιν (ἀσφαλῆ ὁδὸν πρὸς τὸν κομμουνισμόν). Δὲν τὸ ἀντιλαμβάνονται οἱ κύριοι ἐμπειρογνώμονες; Ἢ ἔκαμαν τὰς δηλώσεις των μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συγκρατήσουν τὸ κῦμα τῆς δυσφορίας τοῦ ἀγροτικοῦ λαοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις θὰ δύναται τώρα τὰ εἴπῃ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὁρίσῃ καλυτέραν τιμήν, διότι δὲν ἀφήνει ὁ... μπαμπούλας;

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Ἡ κατάστασις τῆς ὁδοῦ Ἕλληνος Στρατιώτου εἶναι ἀθλία. Οἱ λάκκοι ἔχουν ἀπιθάνους διαστάσεις. Ταλαιπωροῦνται οἱ περίοικοι, καθὼς καὶ οἱ δι' αὐτοκινήτων κυκλοφοροῦντες διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, ἡ ὁποία, ἔχει, τοὺς θερινοὺς μῆνας ἰδίως, μεγάλην κίνησιν πρὸς τὴν παραλιακὴν περιοχὴν Τερψιθέα. Διὰ νὰ ἐπισκευασθῇ σοβαρῶς ἡ ὁδὸς αὐτή, τὸ γνωρίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχουν χρήματα. Εἶναι, ὅμως, ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἀμέσως μία πρόχειρος ἐπισκευή, διὰ τῆς καλύψεως τῶν λάκκων μὲ «μπάζα». Προχθὲς εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὁ κ. Κοτρωνόπουλος ἐκάλεσε τὸν κ. Δήμαρχον νὰ ἀναλάβῃ τὴν «μάχην τῶν λάκκων». Εἶναι ἀνάγκη νὰ διεξαχθῇ αὐτὴ ἡ μάχη καὶ ἂς ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν πολυσύχναστον τώρα ὁδὸν Ἕλληνος Στρατιώτου μέχρι καὶ τῆς Τερψιθέας.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΓΑΣ

Εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ κ. δήμαρχος διὰ τὰ σχέδιά του πρὸς περαιτέρω ἐξωραϊσμὸν τῆς Πλατείας Ὄλγας, μὲ τὴν φύτευσιν ἀνθέων καὶ καλλωπιστικῶν φυτῶν, τὴν διαμόρφωσιν πρασιῶν κλπ. ὥστε ὅλη ἡ πλατεία ν' ἀποβῇ ἕνα στολίδι τῆς πόλεως, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ συγγνωμονήσῃ ὅσους, προσφάτως, ἀντέδρασαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς πλατείας διὰ τῆς περικοπῆς τοῦ καταστρώματός της καὶ ἐγκαταστάσεως ἀφετηρίων λεωφορείων. Μὲ τὴν ἀποτροπὴν ἐκείνης τῆς ἀπειλῆς—ἡ ὁποία, δυστυχῶς, εἶχεν ἐκπορευθῇ ἀπὸ τὸ δημαρχεῖον—θὰ εἶναι τώρα δυνατὸς ὁ ἐξωραϊσμὸς τῆς Πλατείας.

ΚΟΡΕΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Ὁ κυβερνητικὸς βουλευτὴς κ. Ἀργυρόπουλος εἰσηγήθη τὴν πλήρη ἀποχώρησιν τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐκ Κορέας, ἀφοῦ ἡ ἡ Κύπρος τελεῖ ὑπὸ δουλείαν. Καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Στρατιωτικῶν κ. Βουρδουμπᾶς ὑπεστήριξεν ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς τὴν Κορέαν, ὥστε νὰ δικαιοῦται ἡ Ἑλλάς, προβάλλουσα τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας της, νὰ ζητῇ καὶ διὰ τὴν Κύπρον ἐλευθερίαν. Οὐδεὶς ἔθεσε τὸ ζήτημα τῆς Κορέας ἐπὶ τῆς ὀρθῆς βάσεως. Πρέπει ν' ἀποχωρήσῃ ἐκεῖθεν καὶ ὁ τελευταῖος Ἕλλην στρατιώτης, διότι ἡ Ἑλλὰς ἀδυνατεῖ πλέον νὰ ὑφίσταται τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος, τὰ ὁποῖα εἶναι βαρύτατα. Τὸ ὅτι ἐκτελοῦν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ὑπηρεσίαν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐνῷ ταῦτα δὲν ἔλαβον τὴν δέουσαν θέσιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, ἀποτελεῖ πρόσθετον λόγον ἀποχωρήσεως. Ὁ κύριος λόγος εἶναι ὁ οἰκονομικός. Εἶναι δὲ πολὺ λανθασμένη ἡ ἐντύπωσις (πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλου χαρακτηρισμοῦ) ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐκστρατείας εἰς Κορέαν ἀποκτᾷ ἡ Ἑλλὰς τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν Κύπρον. Τὴν ἐζήτει καὶ ὅταν ἡ Κορέα δὲν ἀνεφέρετο εἰς τὰς εἰδήσεις καὶ οἱ περισσότεροι εἰς τὸν κόσμον ἀγνοοῦσαν τὴν ὕπαρξίν της. Ἡ ἐλευθερία τῆς Κύπρου ἀπορρέει ἐκ τοῦ δικαιώματος αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ δὲν χρειάζεται ἄλλα ἐπιχειρήματα.

«ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ»

Εἰς ἕνα χωριὸ τῆς Καβάλας, ἕνας γεωργός, θέλων νὰ διασκεδάσῃ, ἔγραψεν ἕνα σημείωμα ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν διμοιρίτην τῶν ΤΕΑ τοῦ χωρίου, τὸν ὁποῖον δῆθεν διελθόντες συμμορῖται ἠπείλουν ὅτι «ἂν τὸν πιάσουν θὰ τὸν κρεμάσουν»! Ἔδωσε καὶ 5 δραχμὰς εἰς ἕνα μικρὸν ὡς φιλοδώρημα καὶ τοῦ εἶπε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ παραδώσῃ τὸ σημείωμα καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι δῆθεν καθ' ὁδὸν τὸν συνήντησεν ἔνοπλος συμμορίτης ὅστις δι' ἀπειλῶν τὸν ὑπεχρέωσε νὰ τῆς τὸ ἐγχειρίσῃ. Ἡ ἀστυνομία ἔδωσε κατ' ἀρχὴν πίστιν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ μικροῦ καὶ ἀμέσως ἐκινήθησαν δυνάμεις πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀνυπάρκτων συμμοριτῶν. Δὲν ἤργησεν ὅμως νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ συμπαιγνία καὶ οἱ δράσται συλληφθέντες ὡμολόγησαν τὴν πρᾶξίν των, ἡ ὁποία ἔφερεν ἀνησυχίαν καὶ φόβον εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου καὶ ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις. Οἱ δράσται τῆς κακόγουστης φάρσας θὰ δικασθοῦν, ἀλλὰ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως εἶναι εὐχάριστον ὅτι ἡ ἐμφάνισις συμμοριτῶν δίδει πλέον λαβὴν μόνον εἰς φάρσας...

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ σημειώματος ὑμῶν καταχωρισθέντος εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τῆς 28—5—1955 περὶ τοῦ ληφθέντος μέτρου τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐκδρομῶν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ὑπηγορεύθη διότι εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλεται ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τῶν σχολείων ἅπαντες σχεδὸν οἱ διδασκαλικοὶ σύλλογοι τῆς Ἑλλάδος ὠργάνωσαν πολυημέρους ἐκδρομὰς εἰς τρόπον ὥστε νὰ κινδυνεύσωμεν νὰ παρουσιασθῇ τὸ φαινόμενον τῆς πλήρους παραμελήσεως τῶν καθηκόντων των.

Δὲν παραγνωρίζομεν τὴν ὠφέλειαν τὴν ὁποίαν οἱ διδάσκαλοι θέλουσιν ἀποκομίσει ἐκ τοιούτων μορφωτικῶν ἐκδρομῶν, δύνανται ὅμως νὰ πραγματοποιῶσι ταύτας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῶν σχολείων (θερινῶν καὶ ἑορτῶν Πάσχα καὶ Χριστουγέννων) ὥστε αὗται νὰ μὴ ἀποβαίνουσιν εἰς βάρος τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῶν σχολείων καὶ νὰ μὴ προκαλῶσι δυσμενῆ σχόλια τῆς Κοινωνίας εἰς βάρος τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

Μετὰ τιμῆς
ΑΧΙΛ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΠΕΡΣΑΙ

Δὲν θεωροῦμεν σοβαρὰ τὰ γραφέντα ὅτι ἡ Περσία θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Θερμοπυλῶν... Αἱ ἑορταὶ θὰ ἔχουν καθαρῶς ἱστορικὸν χαρακτῆρα καὶ οὐδόλως ἐπηρεάζουν τὰς σημερινὰς σχέσεις τῶν δύο λαῶν. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ἐξ ἴσου περίεργον, ὅπως ἐὰν τὸ σημερινὸν Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ διεμαρτύρετο διὰ τὸ εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναφερόμενον ὅτι τὸν Ἰησοῦν ἐσταύρωσαν οἱ «ἄνομοι Ἑβραῖοι». Δὲν ἔχουν τὰ σημερινὰ Κράτη εὐθύνας διὰ γεγονότα τόσον παρῳχημένα. Καὶ φανταζόμεθα ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν οἱ Πέρσαι νὰ τρέξουν καὶ τόν... Μαραθώνιον εἰς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἀσχέτως ἐὰν ὁ ἀγὼν αὐτὸς συνδέεται μὲ μίαν ἧτταν των... Αὐτὰ εἶναι ἀστεῖα πράγματα.

ΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἀπεφάσισαν διαδοχικὰς ἀπεργίας

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀποφασισθεῖσαν κήρυξιν διαδοχικῶν ἀπεργιῶν τῶν περιφερειακῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων (ἐφοριακῶν, τελωνειακῶν, ταμειακῶν καὶ καπνικῶν) ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μακρὸν ὑπόμνημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται τὰ αἰτήματά των, ὡς ἀκολούθως:

Χωρὶς νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἀπὸ πολλοῦ διατυπωθείσης, δι' ὑπομνημάτων τῶν Ὁμοσπονδιῶν αὐτῶν καὶ τῶν κατ' ἰδίαν Κλάδων, ἀξιώσεώς των, περὶ καθιερώσεως διαφορικοῦ μισθολογίου, ἀξιολογοῦντος τὸ ἐπίμοχθον καὶ πλῆρες εὐθυνῶν ἔργον των, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποίου ἄλλως τε προϋποθέτει μακρὰν μελέτην καὶ πολυπλόκους συνδυασμούς, μὴ δυναμένους προχείρως καὶ συντόμως νὰ ὑπερπηδηθῶσι, προτείνουσι ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἐν μέρει καὶ ἀμέσου ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων αἰτημάτων των, τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους καὶ μέχρις ἐπ' ἐσχάτων χορηγουμένων εἰς αὐτοὺς παγίων ποσοστῶν ἐπὶ τῇ ἐγκαίρῳ βεβαιώσει καὶ εἰσπράξει τῶν ἐν γένει ὑπὲρ Δημοσίου καὶ Τρίτων φόρων, ἀξιολογουμένων ἔν τινι μέτρῳ τῶν ἰδιαζούσης φύσεως παρεχομένων ὑπηρεσιῶν των.

Τὸ ποσοστὸν τῆς παροχῆς ταύτης ὁριζόμενον εἰς τριάκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν (35 ο)ο) ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος βασικοῦ μισθοῦ καὶ ἐνσωματούμενον εἰς αὐτόν, ν' ἀποτελῇ ἐφεξῆς τὸν βασικὸν μισθὸν τῶν Περιφ. Οἰκον. Ὑπαλλήλων.

Τοῦτο ἀποτελεῖ στοιχειώδη ὑποχρέωσιν, ἀλλὰ καὶ μέτρον δικαιοσύνης ἔναντι τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων, διότι ἔχει ἤδη καθιερωθῇ καὶ εἰς πλείστας ἄλλας κατηγορίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος, ἱκανοποιοῦσα ἐν μέρει τοὺς Περιφ. Οἰκον. Ὑπαλλήλους δικαιολογεῖται ἐπιπροσθέτως καὶ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νέων φορολογικῶν μέτρων, τὸ βάρος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων ἐπιπίπτει εἰς τὰς φροντίδας αὐτῶν.

Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένη δαπάνη ὡς ἔγγιστα προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως:

1) Διὰ τοὺς Ἐφοριακοὺς δραχμὰς 18 000.000
2) Διὰ τοὺς Τελωνειακοὺς δραχμὰς 14 000.000
3) Διὰ τοὺς Ταμειακοὺς δραχμὰς 23.000 000
4) Διὰ τοὺς Καπνεφοριακοὺς δραχμὰς 3.000.000
Σύνολον 58 000.000

Ἐπίσης ζητοῦν:

1) Τὴν ἐπαναφορὰν τῶν καταργηθεισῶν διὰ τοῦ Νόμου 2500)53 ὀργανικῶν θέσεων ὡς αὗται ὡρίζοντο διὰ τοῦ Α.Ν. 1347)49, διότι εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ὅτι, ὁ Νόμος 2500)53 ἐφηρμόσθη ἐν ὅλῃ τῇ αὐστηρότητί του μόνον εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Κλάδους, μὲ συνέπειαν νὰ δημιουργήσῃ μίαν καταθλιπτικὴν καὶ ἀφόρητον κατάστασιν εἰς βάρος καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς Πολιτείας.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἀναστολὴ πάσης σχετικῆς ἀποφάσεως περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 2500)53 δι' ὅσους βαθμοὺς δὲν ἔχει αὕτη συντελεσθῇ εἰσέτι.

2) Τὴν ρύθμισιν τοῦ στεγαστικοῦ ἐπιδόματος τῶν λαμβανόντων καὶ τῶν δικαιουμένων ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς μετατιθεμένων.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν ἐπειγόντων λόγῳ τῆς δημιουργηθείσης εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων καταστάσεως καθ' ὧν πλεῖσται ἐξωστικαὶ ἀγωγαὶ ἔχουσιν ἐγερθῇ.

Ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος δὲν ὑπερβαίνει δι' ἅπαντας τοὺς Κλάδους τὸ ποσὸν τῶν δρχμ. 3.000.000, ὅπερ ἄλλωστε, σὺν τῷ χρόνῳ βαίνει ἐλαττούμενον.

3) Τὴν διὰ νομοθετικῆς διατάξεως καθιέρωσιν παροχῆς μιᾶς στολῆς κατ' ἔτος διὰ τοὺς Κλητῆρας τῶν Περιφερειακῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Τελωνοφύλακας.

Θὰ δώσῃ λύσιν εἰς πολλὰ ἐπιστημονικὰ προβλήματα τὸ «Γεωφυσικὸν Ἔτος»

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Εἰς σχετικὸν ἄρθρον του εἰς τοὺς «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» ὁ Βάλτεμαρ Κίμφερτ τονίζει ὅτι ἡ μεγάλη ἐπιστημονικὴ ἐξόρμησις ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς τὸ Γεωφυσικὸν Ἔτος 1957—1958, «τονίζει τὴν ἄγνοιάν μας σχετικὰ μὲ τὸν πλανήτη ποὺ ζοῦμε». Οἱ ἔρευνες ὅμως ποὺ θὰ διεξαχθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας 38 καὶ πλέον χωρῶν κατὰ τὸν Κίμφερτ «θὰ συμβάλουν μεγάλως εἰς τὴν διεύρυνσιν τῶν ὀλίγων γνώσεών μας περὶ τῆς Γῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἕρπει ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ αἰῶνας».

Οἱ ἐπιστήμονες γνωρίζουν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ κοινὸν πόσα ἐναπομένουν νὰ γνωσθοῦν περὶ τῆς Γῆς καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας ποὺ τὴν περιβάλλει. Ποία ἐπὶ παραδείγματι εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῆς Ἀνταρκτικῆς ἐπὶ τῶν κατοικουμένων ἠπείρων; Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ μερικὴ μόνον ἀπάντησις δύναται νὰ δοθῇ. Ποία εἶναι ἡ σχέσις μεταξὺ ἡλιακῆς ἐνεργείας καὶ γηΐνου μαγνητισμοῦ; Καὶ ἐπ' ὀλίγα ἂν ὄχι τίποτε γνωρίζομεν. Ἡ Γῆ θερμαίνεται, ὡς ἀποδεικνύεται, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πάγων. Ποῖος εἶναι ὅμως ὁ λόγος δι' αὐτό; Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι τὰ ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ προσπαθήσουν νὰ ἀπαντήσουν οἱ ἐπιστήμονες κατὰ τὸ Γεωφυσικὸν ἔτος.

Μία ἀπὸ τὰς περιοχὰς ἡ ὁποία θὰ ἐρευνηθῇ ἐντατικῶς κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Γεωφυσικοῦ ἔτους εἶναι ἡ Ἀνταρκτικὴ καὶ αὐτὸ διότι ἡ ἤπειρος αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὰς ὀλιγώτερον γνωστὰς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐπίσης ἡ Ἀνταρκτικὴ εἶναι τὸ μεγαλύτερον παγωμένον τμῆμα τοῦ πλανήτου μας καὶ πιστεύεται ὅτι ἐξασκεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν τῶν ἄλλων ἠπείρων. Ὡρισμένοι ἐπιστήμονες πιστεύουν ὅτι κύματα μεγάλης ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως ἐξαπλοῦνται ἐκ τῆς Ἀνταρκτικῆς καὶ ἀφοῦ περάσουν τὸν Ἰσημερινὸν ἐπιφέρουν τὰς καιρικὰς μεταβολὰς εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Γῆς. Συμφώνως μὲ τὰ μέχρι σήμερον γνωστὰ σχέδια, 8 κράτη θὰ ἐγκαταστήσουν παρατηρητήρια εἰς τὴν Ἀνταρκτικήν. Τὰ κράτη αὐτὰ εἶναι ἡ Ἀργεντινή, ἡ Αὐστραλία, ἡ Χιλή, ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ Νέα Ζηλανδία, αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι καὶ ἡ Δυτικὴ Γερμανία.

Μία ἄλλη φάσις τῶν ἐρευνῶν θὰ ἀφορᾷ τὴν μελέτην τῶν παγετώνων τόσον εἰς τὴν Ἀνταρκτικὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀρκτικήν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν 4 ἀμερικανικαὶ ἀποστολαὶ θὰ ἐγκατασταθοῦν ἀνὰ μία εἰς τὴν Ἀλάσκαν καὶ τὴν Γροιλανδίαν καὶ δύο εἰς τὴν Ἀνταρκτικήν. Ἐπίσης ἐπιστημονικαὶ ἀποστολαὶ ἄλλων χωρῶν θὰ συντονίσουν τὰς ἐρεύνας μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονας εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Ἡ σημασία τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐὰν συνεχισθῇ ἡ θέρμανσις τῆς Γῆς, ἡ ὁποία ἤρχισε πρὸ 54 ἐτῶν ἐπὶ 25—50 ἀκόμη ἔτη, τότε θὰ λυώσῃ ὁ πάγος εἰς τὸν Ἀρκτικὸν ὠκεανὸν ὥστε οὗτος νὰ εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὴν ναυσιπλοΐαν κατὰ τὸ θέρος. Ἐπὶ πλέον ἐὰν τὸ λυώσιμο τῶν πάγων συνεχισθῇ, δυνατὸν νὰ ἀνέλθῃ ἡ στάθμη τῶν θαλασσῶν, γεγονὸς μεγάλης σημασίας διὰ τὰς χώρας μὲ ἀκτὰς μικροῦ ὑψομέτρου.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἐπὶ ἔτη ἀποτελοῦν γρίφους διὰ τοὺς ἐπιστήμονας θὰ εὕρουν ἀναμφιβόλως τὴν ἀπάντησίν των κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Γεωφυσικοῦ ἔτους. Σήμερον καθίσταται ὅλον καὶ περισσότερον παραδεκτὸν ὅτι αἱ ἡμέραι τῶν μεγάλων ἐξερευνήσεων δὲν ἐτελείωσαν μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν πόλων καὶ τὴν ἐξαφικὴν κατάκτησιν τῆς Ἀνταρκτικῆς.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ τὸν ἔρανον τῶν θυμάτων ἀμάχου πληθυσμοῦ. Εἶναι τὰ θύματα ποὺ μὲ τὸ αἷμα των ἐβάφησαν αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η «ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ»

Ἡ Ἑλλὰς πληρώνει 50 ἑκ. δολλάρια ἐτησίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐνῷ μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτάρκης

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΕΩΠΟΝΟΥ κ. Ε. ΑΝΑΣΗ

Δὲν μποροῦμε τέλος πάντων νὰ ἔχουμε κρέας ἄφθονο; Πλησιάζει ἡ τιμή του στὰ περιθώρια τῶν 45 δρχ. τὴν ὀκᾶ ἐνῷ προσφέρονται πολλὲς εὐκαιρίες καὶ ἀρκετὰ χόρτα πετιοῦνται στοὺς ὄχθους, ποὺ εἶναι πολύτιμη τροφὴ γιὰ τὰ ζῷα μας.

Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένο νὰ ἀγνοήσουμε τὴν αὔξηση τοῦ ζωϊκοῦ μας πλούτου. Φθάσαμε τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα. Τὰ πρόβατα τὸ 1938 ἦταν 8 138 772 καὶ τὸ 1954 8 600.000. Τὰ κατσίκια 4.356.000 καὶ ἔφθασαν 4 600,000. Οἱ χοῖροι 429 458 καὶ ἔφθασαν οἱ 620.000. Ἐκεῖ ποὺ ὑστεροῦμε εἶναι τὰ χοντρὰ ζῷα δηλαδὴ τὰ βώδια. Εἴχαμε τὸ 1938, 914 135 κεφάλια καὶ τὰ φθάσαμε σὲ 935 922. Τὰ πουλερικὰ ἀπὸ 11.944 500 σὲ 12 500 000. Αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς μᾶς δίνει ἡ στατιστική. Δὲν μᾶς φθάνουν ὅμως γιὰ πολλοὺς λόγους. Γιατὶ πληθαίνουμε. Γιατὶ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ τρώῃ κρέας καὶ ὅσο περνᾷ ὁ καιρός, θὰ τρώῃ περισσότερο. Στὴν Ἐπαρχία, μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἄφθονο, στὶς μεγαλουπόλεις ὅμως εἶναι λιγοστὸ καὶ ἀκριβό.

Ἔτσι ὅμως τὸ Κράτος, ἀναγκάζεται νὰ κουβαλᾷ ἀπ' ἔξω κρέας ἀξίας πάνω ἀπὸ 50.000.000 δολλάρια. Καταντᾷ δηλαδὴ ἡ ὑπόθεσις πολὺ ἐνδιαφέρουσα, γιατὶ δὲν ἀρκεῖ ποὺ δὲν ἔχουμε ἄφθονο τὸ κρέας, ἀλλὰ καὶ γιατί, ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα, διοχετεύονται στὶς τσέπες τῶν ξένων γεωργῶν, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν στὶς δικές μας. Δὲν εἶναι πιὸ ἔξυπνοι αὐτοὶ ἀπὸ μᾶς....

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐπιθυμῶ νὰ συγκεντρώσω τὴν προσοχὴ τῶν γεωργῶν μας. Οἱ κτηνοτρόφοι ξέρουν τὴ δουλειά τους, καὶ ὅσο προχωροῦμε αὐγαταίνουν τὰ κοπάδια τους. Οἱ γεωργοὶ ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ δώσουν τὴ μάχη, τὴν αὔξηση στὸ κρέας. Γιατί, αὐτοὶ εἶναι οἱ πιὸ πολλοί. Καὶ ὅταν ὁ καθένας τους τρέφει μόνον 2—3 μεγάλα ζῷα καὶ μερικὰ μικρά, σὲ ἕνα μονάχα χρόνο θὰ γίνουμε αὐτάρκεις σὲ κρέας. Αὐτὸ πρέπει νὰ καταλάβουν οἱ γεωργοί μας: ὅτι κοντὰ στὴ γεωργία εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσουν καὶ κάμποσα ζῷα γιὰ κρέας. Τὸ Κράτος ἔχει συλλάβει αὐτὸ τὸ νόημα καὶ διέθεσε τὸν Ἀπρίλη 35.000.000 δραχμές, γιὰ νὰ ἀγορασθοῦν ζῷα γιὰ πάχυνση, μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς.

Γιατὶ λοιπὸν οἱ γεωργοί, ἀφοῦ ἔχουν κάθε συμφέρον νὰ κάνουν αὐτὴ τὴ δουλειά, τὴν ἀποφεύγουν;

Ὑπάρχουν μερικοὶ λόγοι καὶ θὰ τοὺς ἀναφέρω, γιὰ νὰ ἀποδείξω ἂν ἔχουν δίκαιο ἢ ἄδικο. Τοὺς λόγους αὐτούς, προβάλλουν οἱ ἴδιοι.

1ον) Δὲν ὑπάρχουν ζῷα. Ἔτσι λένε. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό, διότι συνεχῶς τὸ Κράτος χρηματοδοτεῖ εἰσαγωγὲς ζώων ἀπ' τὸ Ἐξωτερικό. Κατσίκες καὶ ἀγελάδες φέρνει. Πρὸ διμήνου διέθεσε ἕνα σεβαστὸ ποσόν, γιὰ νὰ εἰσαχθοῦν πάνω ἀπὸ χίλιες ἀγελάδες. Τὰ ζῷα αὐτά, δίδονται στοὺς ἀγελαδοτρόφους καὶ στοὺς γεωργούς. Κοντὰ σ' αὐτά, ἡ τεχνητὴ γονιμοποίηση τῶν ἀγελάδων, ἔχει φθάσει σὲ ὑψηλὸ ἐπίπεδο, γιὰ τὴν καλλιτέρευση τῆς ράτσας.

2ον) Δὲν ὑπάρχουν σταῦλοι, λένε. Καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπόδιο παρακάμπτεται. Στὴν Κομοτηνή, οἱ γεωπόνοι, ἔψαχναν μὲ τὸ κερὶ τοὺς γεωργούς, γιὰ νὰ τοὺς φκιάξουν σταύλους. Μὰ ἔστω, δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ σταῦλοι. Ὑπάρχουν ὅμως τὰ κοινὰ ἀχούρια καὶ μάλιστα δίπλα σὲ κάθε σπίτι. Τότε γιατὶ αὐτὰ δὲν χρησιμοποιοῦνται μὲ κάποια ἐπιδιόρθωση; Ὥστε κι' ἐδῶ δὲν ἔχουν δίκηο.

3ον) Δὲν ὑπάρχουν τροφές, λένε. Καὶ αὐτή τους ἡ γνώμη δὲν εἶναι σωστή. Δόξα τῷ Θεῷ, ἀπὸ τὸν Γεννάρη ὡς τὸν Ἰούνιο τουλάχιστον, τὸ ἀγριόχορτο στοὺς κάμπους θεριεύει. Τὰ σκαλίσματα ἀφήνουν ἀρκετό. Τὰ στρέμματα τῶν τριφυλλιῶν πενταπλασιασθήκανε. Τὰ ἄχυρα σαπίζουν στὰ ἁλώνια μέχρι τοῦ σημείου νὰ σκεφθοῦμε νὰ τὰ κάνουμε χαρτί. Τὸ χαρούπι μένει ἀδιάθετο στὴν Κρήτη καὶ στὰ ἄλλα νησιὰ καὶ σκεπτόμαστε ἀπ' αὐτὸ νὰ βγάλουμε ζάχαρη. Τὰ τσίπουρα πετιοῦνται ὡς ἄχρηστα. Τὰ λιοκόκκια σαπίζουν στοὺς λάκκους, ἂν δὲν βγάλουμε ἀπ' αὐτὰ πυρηνέλαιο. Ἔχουμε λοιπὸν τροφές, μὰ δὲν ξέρουμε νὰ τὶς ἀξιοποιήσουμε. Νομίζουνε πώς, τὰ ζῷα τρῶνε μονάχα καρπό, ἐνῷ ὁ καρπὸς μπορεῖ νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ χίλια δυὸ ἄλλα προϊόντα. Καὶ μὲ ἄριστα μάλιστα ἀποτελέσματα.

Θ' ἀναφέρω καὶ κάτι ἄλλο ποὺ ἄκουσα, ἂν καὶ τὸ ἐθεώρησα ὑποβολιμαῖο, σὲ μιὰ συζήτηση στὴν Ξάνθη. «Ἢ παπᾶ,—παπᾶς, ἢ ζευγᾶ,—ζευγᾶ», μοῦ ἀπάντησε κάποιος τῆς παρέας. Ἡ δουλειὰ εἶναι πολλὴ καὶ δὲν προφθάνουμε. Εἶπα μέσα μου: Νὰ ποὺ οἱ γεωργοί μας διαψεύδουν μερικοὺς ποὺ ὅλο καὶ μᾶς λένε, ὅτι ὑπάρχει ὑποαπασχόλησις, ἐνῷ οἱ γεωργοὶ δουλεύουν. Καὶ σ' αὐτὸ ἀκόμη δὲν ἔχουν δίκηο. Διότι ἡ γεωργία συμβαδίζει μὲ τὴν κτηνοτροφία καὶ χωρὶς αὐτὴν εἶναι μηδέν. Εἶναι δυὸ ἀδελφὲς ἀχώριστες. Ἡ μιὰ παράγει τοὺς καρποὺς καὶ τὸ χόρτο καὶ ἡ ἄλλη δίνει μαζὺ μὲ τὸ κρέας, τὸ γάλα καὶ τὸ βούτυρο καὶ τὴν κοπριά, ποὺ τώρα λείπει ἀπὸ τὰ χωράφια μας.

Καλὰ λοιπὸν θὰ κάμουν οἱ γεωργοί, νὰ ἐφοδιασθοῦν, ὅσο μποροῦν μὲ ἀρκετὰ ζῷα. Ἕνα πρόβατο δίνει ὅσο καὶ δυὸ στρέμματα. Ἕνας χοῖρος, ὅσο τρία, καὶ ἕνα βώδι ὅσο ἑπτά. Εἶναι καὶ ἡ κτηνοτροφία μέσα στὶς δουλειὲς τοῦ γεωργοῦ. Εἶναι τὸ ἕνα σκέλος του. Ἂν μόνον μὲ τὴν γεωργία δουλεύει, τότε ὑποτίθεται, πώς, εἶναι κουτσὸς ἀπὸ τὸ ἕνα πόδι. Ἔτσι δὲν εἶναι;

Ε. ΑΝΑΣΗΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Ἐπώλησε τὴν κόρη του ταυτοχρόνως σὲ 2 γαμβρούς!

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Μεταδίδεται ἀπὸ τὸ Βεζιρκιοπροῦ ὅτι μία νέα μόλις 15 ἐτῶν εἰς τὸ χωρίον Μίζοε ἐπωλήθη χωριστὰ εἰς δύο ἄνδρας ἐκ μέρους τοῦ πατρός της.

Ἡ μικρὰ ἐπωλήθη κατὰ πρῶτον ἔναντι 500 λιρῶν ἀπὸ τὸν πατέρα της εἰς κάποιον γεωργόν. Σὲ λίγο διάστημα ὁ σύζυγός της ἔφυγε διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν στρατιωτικήν του θητείαν αὕτη δὲ ἀσθενήσασα μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ὅταν καλυτέρευσε καὶ ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου ὁ πατήρ της τὴν ἐκάλεσε πλησίον του καὶ τὴν ἐπώλησε εἰς ἕτερον ἔναντι 300 λιρῶν. Κατόπιν καταγγελίας τοῦ πρώτου συζύγου της, ὅστις ἦλθε μὲ ἄδεια, συνελήφθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ παρεπέμφθη εἰς δίκην ὁ πατήρ.

Ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πολλὴ μπύρα

Ὁ Σὰλ Χιριστοδιτς διαμένων εἰς τὴν λεωφόρον Καλλιοντζοῦ Κουλλοὺκ τοῦ Πέρα μετέβη μὲ τοὺς φίλους του εἰς τὸν κῆπον τοῦ Μπομόντι ὅπου καὶ ἤπιε ἀρκετὴν μπύρα. Οὗτος ἐν κακῇ καταστάσει μετεφέρθη διὰ τῆς βίας ἕως τὴν τροχιοδρομικὴν στάσιν ὅπου καὶ μετ' ὀλίγον ἀπέθανε.

Δεξίωσις Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως

Εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως ἐγένετο ἀποχαιρετιστήριος δεξίωσις, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀναχωροῦντος εἰς Ἄγκυραν διὰ ν' ἀναλάβῃ νέα καθήκοντα Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Θ. Γεωργιάδου. Τὸν κ. Θ. Γεωργιάδην προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως κ. Νικόλαος Κάτανος.

Γάμος Ἕλληνος τραγουδιστοῦ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Ἕλληνος καλλιτέχνου κ. Σπύρου Σλαβούνου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Ἠλ. Βασιλειάδου.

Ὁ βασιλεὺς τῶν ξενοδοχείων

Ὁ παρεπιδημῶν «βασιλεὺς τῶν ξενοδοχείων» κ. Χίλτον ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπέβαλε τὰ σέβη του. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ὡρῶν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μεγ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Αἰμιλιανοῦ ἀνταπέδωσε τὴν ἐπίσκεψιν.

Ὁ κ. Κόνραντ Χίλτον εἰς δηλώσεις του, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐτόνισε τὰ ἀκόλουθα:

«Διὰ τὴν Τουρκίαν πάντοτε εἶχον εἰς τὴν σκέψιν μου ὡραῖα πράγματα καὶ ἤθελα νὰ τὴν γνωρίσω καλύτερον. Θὰ ἀναμένω τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ξενοδοχείου ποὺ ἵδρυσα καὶ κατόπιν θὰ ἀποφασίσω διὰ τὸ ἐὰν πρέπει ἢ ὄχι νὰ ἱδρύσω καὶ ἄλλα ξενοδοχεῖα εἰς τὴν Τουρκίαν».

Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Πριγκήπου

Κατόπιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένων διατάξεων, ἐσχηματίσθη νέος σύνδεσμος, ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν συστηματικωτέραν ἐνίσχυσιν καὶ ἀποδοτικωτέραν λειτουργίαν τοῦ ὀρφανοτροφείου Πριγκήπου. Ἱδρυταὶ τοῦ ἐν λόγῳ συνδέσμου, ὁ ὁποῖος συμπληρώνει ἕνα μεγάλο κενὸ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Ἀλέξανδρος Χατζόπουλος βουλευτὴς Κων)πόλεως, Φώτιος Φωτιάδης, Πρόδρομος Ἀτλαμάζογλου, Ἰωάννης Τεριζίδης, Νικόλαος Δαμιανίδης, Ἰωάννης Κουμλόγλου, Γρηγόριος Κοντακτζόπουλος Θεόδωρος Ἀλεξανδρίδης, Ἰωάννης Τριανταφυλλίδης, Κωνσταντῖνος Σαριδάκης, Ἰωάννης Εὐμολπίδης, Αἰμίλιος Παπαδόπουλος καὶ Ἀλέξανδρος Σαμαρᾶς.

Τιμαὶ εἰς καθηγητὴν

Παρουσίᾳ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πλείστων Μητροπολιτῶν, τῶν προξένων κ. κ. Θεοδωροπούλου καὶ Τσαμαδοῦ, τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀλ. Χατζοπούλου, τοῦ γυμνασιάρχου τοῦ Ζωγραφείου κ. Β. Πουτόγλου καὶ τῶν ἄλλων γυμνασιαρχῶν, καθηγητῶν, μαθητῶν καὶ ἄλλων, ἐγένετο εἰς τὸ Συνοδικὸν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰωάννου Παναγιωτίδη καθηγητοῦ τοῦ Εὐαγγελίου ὀργανωθεῖσα τελετή. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς ὡμίλησε μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ Τοῦρκος καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Φαΐκ Τουρωχὲν ὅστις συνεχάρη τὸν τιμώμενον καθηγητὴν τονίσας ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ καύχημα διὰ τὴν χώραν καὶ τὴν ἐκκλησίαν.

ΑΛ. ΠΑΠ.

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΣΤΟΥΣ ΘΡΥΛΟΥΣ

Καὶ οἱ μῦθοι τῶν ἀρχαίων, δικῶν μας καὶ ξένων, περισσότεροι, μὰ καὶ τὰ παραμύθια τῶν συγχρόνων, τὸ δάσος ἔχουν φυσικὸ περιβάλλον. Πολλοὶ αὐτὸ ἀφοροῦν. Ἄλλοι τὰ δένδρα.

Κι' εἶναι φυσικό. Τὸ δάσος ἦταν ἡ πρώτη κατοικία τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸ ἦταν τὸ περιβάλλον του. Μέσα σ' αὐτὸ γεννήθηκε. Ἐκεῖ ξαφνιάστηκε ἀπ' τὶς ἐκδηλώσεις τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, ἐκεῖ τὶς θαύμασε, ἐκεῖ τὰ φαινόμενα ἄρχισαν νὰ συνδέωνται μὲ τὴ ζωή του. Ἐκεῖ δημιουργήθηκε ἡ πρώτη θρησκεία. Στὸ δάσος γεννήθηκε ἡ μυθολογία ὅλου τοῦ κόσμου. Μέσα εἶναι πλανιῶνται οἱ θρῦλοι καὶ τὰ παραμύθια τῶν τόπων καὶ τῶν ἐποχῶν.

Ὁ Λουκιανὸς λέει γιὰ τοὺς παληοὺς προγόνους μας: «Καὶ πρῶτον μὲν ὕλας ἀπετέμνοντο... καὶ τὰ φυτὰ ἐπευφήμησαν ἑκάστῳ Θεῷ. Ἔπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες... εἰκόνας αὐτῶν ἀπεικονίζουσιν». Ἀπὸ κεῖ ξεκίνησαν γιὰ νὰ φτάσουν στὰ τεμένη, στὰ ἄλση. Ἀπ' τὰ δένδρα τοῦ δάσους ἔκαναν τὰ εἴδωλα, τὰ ξόανα καὶ μέσα στὶς κουφάλες των νὰ διατηροῦσαν. Φηγοναῖος ἦταν ὁ Ζεὺς καὶ ἡ εἰκόνα ἦταν μέσα στὴ φηγὸ καὶ μὲ τὰ ψιθυρίσματα τῆς κόμης τῆς δρυὸς χρησμοδοτοῦσε.

Τὸ δάσος βρέθηκε ὁ προσφορώτερος τόπος ἱερᾶς περισυλλογῆς, ψυχικῆς ἀνατάσεως, λατρείας τοῦ θείου. Μυστηριακὸ καὶ δημιουργικὸ περιβάλλον. Τὸ δένδρον στὴν ἀρχὴ ἐκπροσωποῦσε, ἀργότερα ἐσυμβόλιζε καὶ πιὸ ὕστερα μᾶς θύμιζε τὸ Θεό.

Γιὰ τὴν Ἀρτέμιδα ὁ Παυσανίας λέει «Πρὸς δὲ τῇ πόλει ξόανον ἐστὶν Ἀρτέμιδος· ἵδρυται δὲ ἐν κέδρῳ μεγάλῃ καὶ τὴν θεὰν ὀνομάζουσιν ἀπὸ τῆς κέδρου Κεδρεάτιν».

Ἀπὸ τὰ δάση βγῆκε καὶ τὰ δάση προστάτευε καὶ ὁ ἀλσηνός, ὁ ἐρίφυλλος, ὁ ὑλάτης, ὁ πλατανίσιος, ὁ δαφναῖος Ἀπόλλων τοῦ φωτός, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ ἡ δίδυμη ἀδελφή του Ἄρτεμις, ἡ δρυμονύη, ἡ κυπαρισσία, ἡ κεδρεάτις, ἡ καρυάτις, ἡ ἐλαφήβολος, ἡ κυνηγίτις. Ἡ Κυβέλη ἐσυμβόλιζε τὴν δύναμη τῆς φύσεως ποὺ ὅλο δημιουργεῖ καὶ τὸ πλησίασμά της γινόταν αἰσθητὸ ἀπ' τὶς βοὲς τοῦ δάσους.

Ἀλλὰ κι' ὁ τραγοσκελὴς Πάν, ποὺ δημιουργοῦσε τὸν πανικό, δασικὸς θεὸς ἦταν, κι' ὅλη ἡ μεθυσμένη παληοπαρέα τῶν σατύρων, τῶν φαύνων καὶ τῶν σειληνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ κένταυροι καὶ οἱ λαπίθαι καὶ οἱ κύκλωπες, πνεύματα τοῦ δάσους πιστεύονταν.

Καὶ νὰ οἱ ὡραῖοι μῦθοι τῶν νυμφῶν, μὲ τὸ κλασικὸ κάλλος καὶ πνεῦμα. Οἱ δρυάδες, οἱ ὑληωροί, οἱ ὀρεσκῶες, οἱ δρυμοχαρεῖς, οἱ ὀρεάδες, οἱ ὀρεσίγονες, οἱ πετραῖες, οἱ ὀρειπλάγητες, οἱ ὀροδεμνιάδες, οἱ ναπαῖες, οἱ ἀμαδρυάδες καὶ οἱ κόρες τους μὲ τὰ δασικὰ ὀνόματα Βάλανος, Καρύα, Κράνεια, Αἴγειρος, Πτελέα. Οἱ μῦθοι τους οἱ χαριτωμένοι, μὰ σοφοί, ἀκόμα μᾶς θέλγουν καὶ μᾶς ἐμπνέουν, σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη.

Μὰ καὶ οἱ βάρβαροι στὸ δάσος ὀνειροπόλησαν καὶ οἱ θρῦλοι τῶν Νιμπελούγκεν, μέσα στὸ δάσος φύτρωσαν, μέσα στὸ δάσος ζοῦν.

Οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ ἐπίστευαν ὅτι τὸ Σύμπαν στηρίζονταν ἀπάνω σ' ἕνα γιγαντιαῖο δένδρο. Ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι Σκανδιναυοὶ ποιηταὶ ἔχουν σὰν κόσμο ἕνα τεράστιο φράξο τὸ δένδρο τοῦ Ἐπιφόβου, ποὺ μιὰ ρίζα του φθάνει στὰ ἔγκατα τοῦ ὑποχθόνιου κόσμου, κι' οἱ κλάδοι του εἰς τὰ ψηλότερα σημεῖα τ' οὐρανοῦ. Τὸ φράξο ποὺ πότιζαν οἱ νᾶρνες ἀπ' τὴ βρύση τῆς Οὔρντ τῆς σοφώτερης νάρνης.

Οἱ Γαλάτες ἐλάτρευαν τὰ δένδρα πιὸ συγκεκριμένα, πιὸ οὐσιαστικά. Θεός τους ἦταν ἡ δρῦς Ρόμπουρ —ὁ μεγαλύτερος θεός—ἡ ὄξυον φάγκους, τὸ πηξάρι Μπούξενους καὶ ἄλλα.

Οἱ Σλαῦοι ἐλάτρευαν καὶ ἴσως λατρεύουν ἀκόμα τὸ Λιέσι, τὸν ἀσκημόθεο αὐτὸ τὸν πρωτόγονο Πᾶνα, ποὺ ἔχει ὅλες τὶς ἰδιότητες τοῦ δάσους, πλὴν τοῦ κάλλους καὶ τῆς καλωσύνης.

Ἐκεῖνοι ποὺ λάτρευαν σχεδὸν ἀποκλειστικὰ τὸ δάσος ἦταν οἱ Λιθουανοί. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ τύχη τοῦ κάθε Λιθουανοῦ, ἦταν ἐξαρτημένη ἀπὸ τὴ ζωὴ ἑνὸς δένδρου.

Ἀκόμα καὶ στὴν ἄδενδρη Μέση Ἀνατολή, οἱ Ἀσυροβαβυλώνιοι εἶχαν μεγάλο θρησκευτικὸ σεβασμὸ στὸ δάσος καὶ δέος ἱερό.

Ἀλλὰ καὶ στὰ παραμύθια τῶν νεωτέρων, ἡ Χιονάτη μὲ τοὺς ἑφτὰ νάνους, τὸ δάσος ἔχει περιβάλλον. Τὰ διάφορα βασιλόπουλα, βασιλοποῦλες, πεντάμορφες, οἱ δράκοι, μάγισσες, νεράϊδες, λύκοι, ἀλεποῦδες, θηρία κλπ. στὸ δάσος καὶ μὲ τὸ δάσος ζοῦν καὶ δροῦν καὶ αἰσθάνονται καὶ μιλοῦν. Κι' οἱ διάφοροι μπαμπούληδες ἀκόμα στὸ δάσος κρύβονται καὶ κοιμῶνται.

Εἶναι φυσικό, ἡ φαντασία μας, ὅταν μάλιστα ἀφίνεται ἐλεύθερη στὸ μύθο, στὸ θρῦλο στὸ παραμύθι, μέσα στὸ δάσος νὰ πλανιέται στὰ δάση τῶν παληῶν καλῶν καιρῶν. Στοὺς τόπους τῆς νοσταλγίας. Τῆς νοσταλγίας τοῦ ἀνθρώπου ποὺ μεγάλωσε, ποὺ ξενιτεύτηκε, καὶ ποὺ θυμᾶται τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε.